

Војников споменар

(СОНЕТНИ ВЕНАЦ)

ИЗВОД ИЗ ПРВЕ РЕЦЕНЗИЈЕ

„Војников споменар“, дело др Миливоја Дошенивића, књижевника, за који се може рећи да је плод врхунске песничке зрелости, и који кроз овај сјајни сонетни венац дира у срце и душу сваког човека, који је осетио и дражи војничке униформе, служећи својој отаџбини, далеко од родне груде, родитеља, пријатеља и вољене жене, која увек остаје сама негде на неком перону, машући своме војнику, и чији лик остаје и трепери у оку, срцу и души, а њена слика увек постаје драги талисман, на стражи, у сну, и у војниковом споменару...

Храброст је оно што највише импресионира када се склопе корице овог излива искрености и емоција. Толико храбри могу бити само песници и деца. Деца у својој „наивности“ и незрелости, а песници у својој дубокој мудрости и тананом сензибилитету, којим превазилазе овоземаљску јадиковку и откривају могућности узвишених, Божанских путева.

Неизмерно сам захвалан песнику Дошенивићу, што сам пишући ову рецензију и држећи се Пегазовог крила, бар за тренутак осетио чари оног Божанског и оног људског у сваком од нас. Ту лепоту тренутка који понекад садржи читаву вечност спознаће свако од вас поштованих читалаца, којима најтоплије препоручујем овај свежањ окрепљујућих сонета.

Нови Сад, 2008.

РЕЦЕНЗЕНТ

Проф. др Радован Чокорило

педагог, психолог и песник
Универзитет у Новом Саду

Радован Чокорило

1.

Хладни децембар, војник на стражи,
Са Шаре* допире ваздух ко лед,
Клизи под шлем и образе дражи,
Водно,* над Скопљем, ко бели медвед.

На пушци бајонет, корачам сам,
Хладноћа пробија кроз шињел сив.
Тад ходањем желим себи да дам,
Са својим кораком разговор жив.

Мисли ми лете ка Војводини,
До девојке, оца, моје мајке.
Ја сам на стражи, у пустој тмини,

Као из неке нестварне бајке.
Зора се примиче својим сребром,
Месец се скрива негде над Дебром...

---

* Шара, Шар-планина, висока планина у Македонији и делом на Космету у Републици Србији, са највишим врхом од 2747 м код Тетова. Познати су смучарски терени, који се налазе на Поповој шапки. По планини се зову и чувени, јаки и отпорни пси шарпланинци.

* Водно, планина изнад града Скопља, у Македонији.

2.

Месећ се скрива негде над Дебром,
На стражи ме смењује војник Ром.
И док ме душек жуља под ребром,
Ја утонух у сан ко речни сом.

Тек, малко заспах, писнула труба,
За јутарњу смотру, војнички ред.
Њен звук ме жигну до задњег зуба,
Још бејаш бунован, тужан и блед.

За цео наш вод од „педесет три“,
Бријање потраја тек минут – два...
На тацни маргарин, и чај што ври,

То беше трпеза војничка сва.
Од среће, око сузом се влажи.
Жељни кренусмо на пут најдражи...

3.

Жељни кренусмо на пут најдражи,
Задужих и „доџа“*, хладног ко мраз.
А тако жарко, душа ми тражи
Да седнем у топли водников „газ“.*

Ка граду Велесу кренуо вод,
Бројна возила ко тамна змија.
Пахуље скриваше небески свод,
Пред нама цеста што се увија.

Тад прођосмо Велес, брзо ће Штип,
Снег је прекрио чокоте лозе.
Колону предводи амерски „џип“,

Која стаде због четири козе.
Брегалница*, с гвозденим ребром,
Док пут нас води чудном алгебром...

---

* „Доџ“ („dodge“), америчко војно теренско возило, слично џипу и „кампањоли“, али снажније кубикаже, снаге мотора и димензија каросерије. „Доџеви“ су били саставни део аутобатаљона (аутојединица) у ЈНА.

* „Газ“, руско теренско возило, слично италијанској „кампањоли“, затворене кабине.

* Брегалница, највећа и водом најбогатија лева притока Вардара, дуга 184 км, тече кроз Малеш, Пијанец, Кочанску котлину и поред Штипа. На реци Брегалници се одиграла чувена битка Другог балканског рата, када је од 30. јуна до 9. јула 1913. године српска војска победила бугарску армију (Брегалничка битка).

4.

Док пут нас води чудном алгебром,
Тад небо је слало пахуља рој.
По Плачковици*, од снега једром,
У „доцу“ осетих под капом зној.

Преда мном Штип, предграђе града,
Првој пекари стигох у трену.
Купих погачу, пекарка млада,
Док сам плаћао, посматрах жену...

Била је црнка, посебно лепа,
Правилних зуба, обрве танке.
Уђе јој отац, на ногу шепа,

Довуче врећу брашна, на санке.
Ја кренух „доцу“, с погачом врелом,
Жеља се рве са душом целом...

---

* Плачковица, планина у Републици Македонији, висине 1754 м, која се простире на тремеји Штипа, Кочана и Радовиша.

5.

Жеља се рве са душом целом,
Ставих пекарку у „војнички рам“.
Срце је слика живом пастелом,
Памтећи јој зеленог ока плам.

Мисли ми прекину: „возачи, збор!“,
Колона креће на поноћни пут.
Тад бацих поглед кроз бочни прозор,
Где беше пекарка и хлебац жут.

Возила иду низ серпентине,
До Скопља возимо лагани ход.
Зимски пејзажи, чудне планине,

А пртином граби мој „доц“ ко брод.
У Скопље уђосмо, већ свиће дан,
Шамарам образ да отерам сан...

6.

Шамарам образ да отерам сан,
Под мостом Вардар тихо шапуће.
Понегде засветли нечији стан,
Ја се осећам као код куће.

Паркирах „доџа“ у војнички круг,
И крећем касарни у кревет мек.
Пар наполитанки, пружа ми друг,
Ал' више ми треба санак ко лек.

Свану субота, наш дан без рада,
Понех гитару у војнички клуб.
Кроз прозор гледам обресе града,

Друштво ми правио војнички пуб.
Свирао „бегин“, * гитаром белом,
Око се бори са сузом врелом...

---

* Бегин (итал.), лагани пријатни ритам, по жицама гитаре.

7.

Око се бори са сузом врелом,
Тад започе двеју гитара звук.
Радост ми шета лицем и челом,
Ја грлим гитару – ко женски струк.

Приђе и Пирга, из Елемира,
Плава гитара, тиркизне боје.
Он је изврсно знао да свира,
Добре старије нумере своје.

Стиже и бубњар Слобо, из Руме,
Уз добош имао и добар глас.
Руке имао као од гуме,

И, још нам је само фалио – бас.
Тад пристиже басиста, Словак Јан,
Дође нам срећан, свечани дан...

8.

Дође нам, срећан, свечани дан,
Славио рођендан председник Броз.*
Тада створисмо и музички план,
И наш бенд назвашимо „Оријент воз“.

Тада је постао оркестар мој,
Приснији део војничког света.
А највише с нама имаше спој,
„Мој трећи вод и прва ми чета!“

Једном пристиже и воз из Ниша,
Таман „комбију“ затварах врата:
„Скопским пероном, тражи се Миша!“

Стигла ми мати, и са њом тата.
Журно одох код најдражих људи,
Срце је моје тукло из груди...

---

* Дан младости, 25. маја сваке године, славио се и рођендан тадашњег актуелног председника СФРЈ, Јосипа Броза Тита. Свечаном чину је давала допринос и тадашња ЈНА, која је учествовала на свим слетовима за Дан младости, и тада би се председнику Титу свечано на стадиону ЈНА уручивала и савезна „Штафета“.

9.

Срце је моје тукло из груди,
На клупи седеше најдражи пар.
Моја се мати уз оца чуди,
„Откуд ми бркови, боје ко гар?!“

Мајко, носимо бркове своје,
Јер, војник испроба новина рој.
И овај шињел сивкасте боје,
Јуче прекројих у краћи крој.

Веза са брицом, из наше чете,
Што шиша моју косу по врату.
Младих „гуштера“, све косе лете,

Нас двеста шиша у једном сату.
Ви ћете пре мрака путовати,
Мој драги оче, најдража мати...

10.

Мој драги оче, најдража мати,
Када ми зора Бачку пробуди,
Пишите, да ли ми багрем цвати,
Тамо где Дунав шапате нуди?

Шта ли ми раде другари моји,
Да ли с кимоном иду у салу?
Знам, тамо „берба грожђа“ постоји,
И плове чамџије кроз Тиквару?*

Воз је кренуо, одоше мили
Ка мојој Бачкој, до једног града.
Њихов јединац у себи цвили,

Поче и скопска киша да пада.
„Таверна“. Барменка чај ми нуди,
За нечим мојим, душа ми жуди...

---

* Тиквара, познати предео и рукавац Дунава, уз леву обалу поред Бачке Паланке.

11.

За нечим мојим душа ми жуди,
Није барменка и њена пунђа.
Овлаш погледах у њене груди,
Један пијанац „Таверном“^{*} гунђа.

Тада и кренух, улица бљешти,
Црвени бусеви журе у ноћ.
Оближњи „Бристол“^{*} сија и трешти,
А ја сам у чету морао поћ.

Шетам уз Вардар, и слушам реку,
Што од Врутока^{*} тече, жубори...
Ко да ми шапуће причу неку,

Месец је шетао Скопској гори.^{*}
Одоше моји, бол, срце пати,
Ево, и сада, увек ме прати...

---

* „Таверна“, позната скопска гостиона, у близини старе железничке станице.

* „Бристол“, један од најпознатијих градских ресторана, у центру Скопља.

* Вруток (683,5 м), на коме се налази извориште Вардара, у близини Гостивара.

* Скопска Црна гора, планина у Македонији делом и у Србији, северно до Скопске котлине, са највишим врхом Рамно (1651 м).

12.

Ево, и сада, увек ме прати
Шапат из реке, носе таласи.
Још се пар шајки Вардаром клати,
Довикују се касни аласи.

Зимски ме шињел упорно жуља,
Није он кривац, он је без грешке.
Моје се тело уморно љуља,
Још од „Таверне“ корачам пешке.

СТИГОХ У ЧЕТУ, КРЕВЕТУ ХИТАМ,
УЗИМАМ ЋЕБЕ И ТОНЕМ У МРАК.
СВЕ СЕ СПОЈИЛО У НОЋНИ РИТАМ,

Напољу чизама чујем корак.
Ти се кораци потпуно губе,
До звука неке следеће трубе...

13.

До звука неке следеће трубе,
Ја сањам Бачку, дунавске плаже,
Где моје усне девојку љубе,
А мушке руке дојке јој траже.

Руком јој нежно кроз косу гребем,
Која се просула низ пешчан спруд.
Одједном, осетих ноћу зебем,
Кроз отворен прозор дуваше студ

Прохладног пролећа, земље влажне,
Скопске котлине и раних трава.
Трже ме писак од трубе снажне,

Из звучника, а још ми се спава.
Хладно је, мраз ми протреса зубе,
Збогом команде, фине и грубе...

14.

Збогом команде, fine и грубе,
Ближи се и крај војничког рока.
Моји се стари „класићи“ љубе,
Још један датум бришем из блока.

Велика радост у нашој класи,
Ускоро крећем на драги пут.
Цивилни комплет кревет ми краси,
Држи га офингер,^{*} дрвен и жут.

Пола мог срца срећно због тога,
У другој поли туга је нека.
Крећем на пут, а клеца ми нога,

А на перону „Нишекспрес“ чека.
И збогом Скопље, драги пејзажи,
Хладни децембар, војник на стражи...

---

^{*} Офингер (нем. Aufhenger), вешалица за одећу.

МАГИСТРАЛЕ

Хладни децембар, војник на стражи,
Месец се скрива негде над Дебром.
Жељни кренусмо на пут најдражи,
Док пут нас води чудном алгебром.

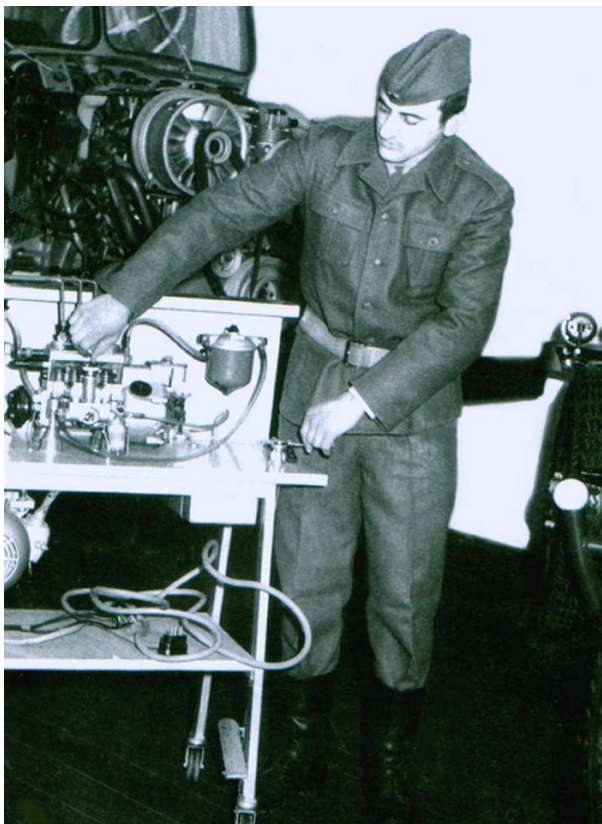
Жеља се рве са душом целом,
Шамарам образ да отерам сан.
Око се бори са сузом врелом,
Дође нам срећан, свечани дан.

Срце је моје тукло из груди,
Мој драги оче, најдража мати.
За нечим мојим душа ми жуди,

Ево, и сада, увек ме прати.
До звука неке следеће трубе,
Збогом команде, фине и грубе...

НЕЗАБОРАВИ ДАНИ СЛУЖЕЊА ОТАЏБИНИ У ЈНА

(Аутонаставни батаљон „Маршал Тито“ и Команда III Армије (Скопље, 1972-1973)

Слева: војник-возач Миливоје Дошеновић, у кабинету стручне и теоријске обуке за војне возаче у ВП 5380/1-3, и на слици десно: војник-возач Миливоје Дошеновић, након положеног војног возачког испита (тестова, теорије и вожње), уочи прекоманде у Команду III Армије (Команда стана) и возаче аутовода у ВП 5573/29 Скопље. Снимак: војник-возач Војо Марковић из Београда (Скопље, 1972/73).

НЕЗАБОРАВНО ДОБА – ЗА ВОЛАНОМ ВОЈНИХ ВОЗИЛА ЈНА

(Македонија, Скопље, 1972/1973)

Војник-возач ЈНА Миливоје Дошеновић, лево: снимљен у војном ципу “willys MB”, једне кишне јесени 1972. године, на релацији Скопље – Титов Велес – Штип. На десној слици: на војном камнионету „там-2001“, на релацији Скопље – Приштина (1973). Дани који се никада не могу заборавити...

(Снимци: војник-возач Војо Марковић, 1972/1973)

ГРАД СКОПЉЕ И ВОЈНИЧКЕ УСПОМЕНЕ

КАСАРНА „МАРШАЛ ТИТО“ У СКОПЉУ – ПОДСЕЋА НА ЛЕПЕ УСПОМЕНЕ

Некада је ово била највећа касарна велике државе Југославије, у којој је константно било чак 20.000 војника: дивизија, батаљони војне полиције, интенданата, везиста и тенковска бригада, са њеним важним Аутобатаљоном (аутојединицом) где се вршила обука војних возача ЈНА. Данас се ова касарна назива „Илинден“ код Скопља. (Слика преузета из архиве „Илинден“).

КОМАНДА III АРМИЈЕ — СКОПЉЕ (VP 5573-29)

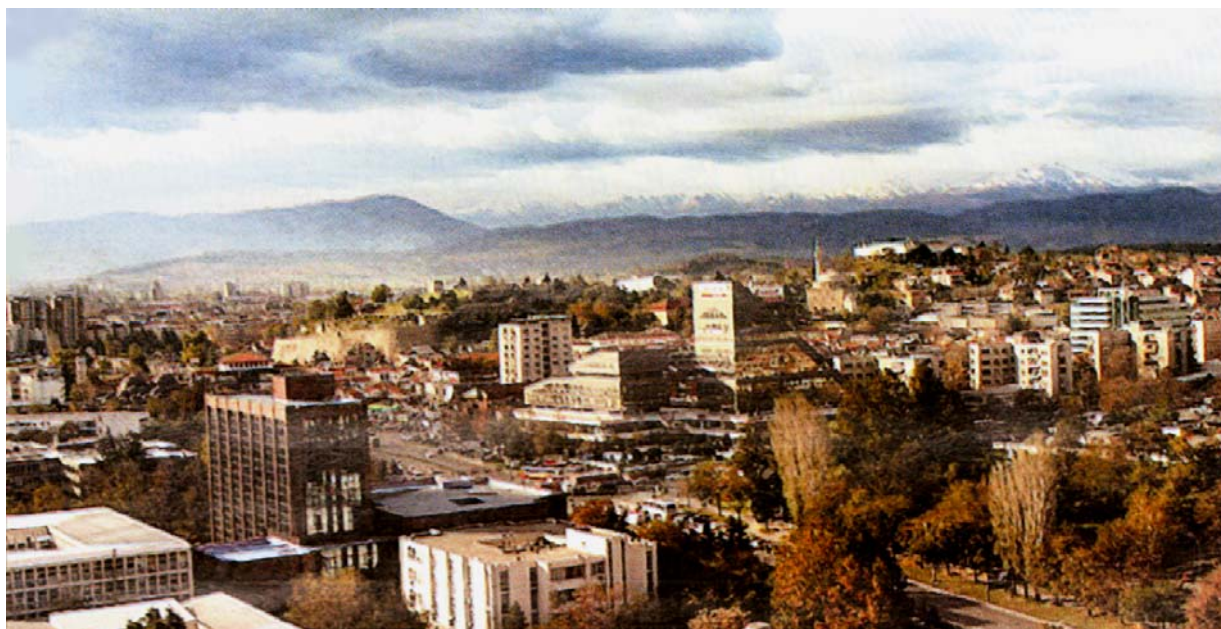
КОМАНДА ТРЕЋЕ АРМИЈЕ У СКОПЉУ, СА КОМАНДОМ СТАНА

Трећа Војна област (Трећа Армија ЈНА), обухватала је територију целе Републике Македоније, комплетну област Космета и део јужне територије Републике Србије и била је једна од највећих војних области у некадашњој држави СФРЈ. У периоду с почетка седамдесетих година XX века, командант Треће Армије био је генерал-пуковник Васко Карангелески, чији је командни кабинет био у Команди III Армије (Команда стана на првој слици). На другој фотографији десно је комплетна инфраструктура Команде III Армије у Скопљу, са зградама у којима је био смештен командни кадар, администрација и службе Војне безбедности, а у самој близини ових зграда налазио се автовод Команде стана (са различитим типовима теренских, теретних и путничких возила) и спаваоне војника-возача, припадника војне и саобраћајне полиције као и центар везе. Снимци направљени током 1972. године у Скопљу.

ТРАЈНЕ ВОЈНИЧКЕ УСПОМЕНЕ ИЗ ЛЕПОГ СКОПЉА, НА ВАРДАРУ

Мост Цара Душана, преко реке Вардар – дели старо и ново Скопље
(Фотографија преузета из Архива града Скопља)

Панорама Скопља, испод Скопске Црне горе и планине Водно
(Фотографија преузета из Архива града Скопља)

ТВРЂАВА КАЛЕ – БЕШЕ МЕСТО КРУНИСАЊА ЦАРА ДУШАНА

Преко моста Цара Душана, води пут на другу страну Вардара. На брду Градиште налази се и тврђава Скопско Кале (IV век од Јустинијана), а недалеко од ње смештен је комплекс касарни у који су спадали и: Аутонаставни батаљон „Маршал Тито“ (аутојединица и инструкторски водови), а у близини је била дивизија (војна полиција, веза, интендантска и тенковска бригада).
(Фотографија преузета из Архива града Скопља)

МОСТОВИ ПРЕКО ВАРДАРА
ПОВЕЗУЈУ СТАРО И НОВОИЗГРАЂЕНО СКОПЉЕ

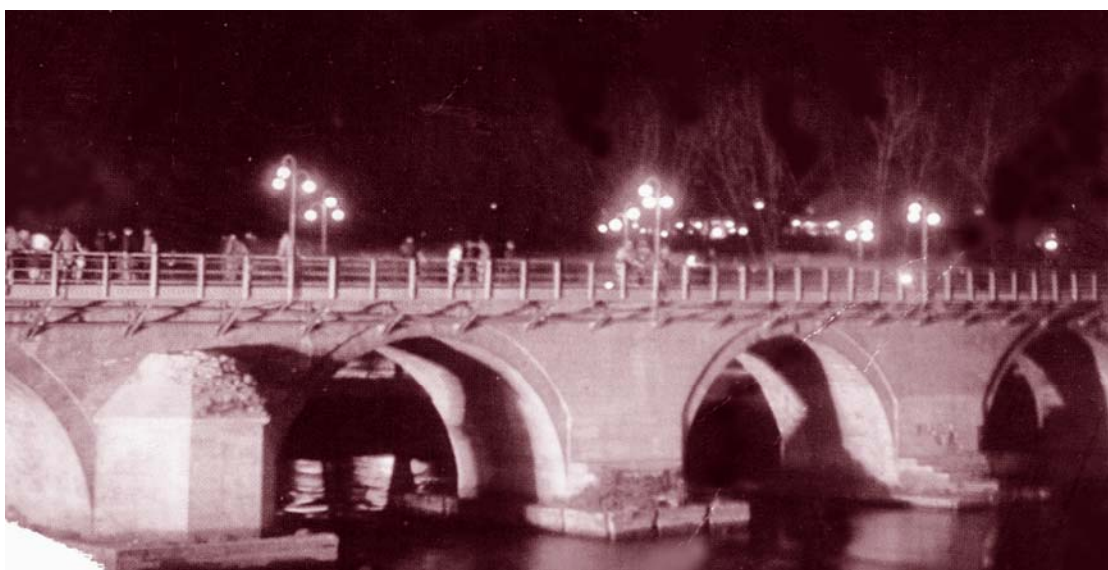

Преко првог моста (десно) води регионални пут према Ђенерал Јанковићу, Качанику, Поду-
јеву, Приштини, потом ка Куршумлији, Прокупљу и осталим градовима у тадашњој СФРЈ.
(Фотографија преузета из Архива града Скопља)

ИЗВОД ИЗ ДРЕВНИХ СКОПСКИХ ЗНАМЕНИТОСТИ

Стари део Скопља или Битпазар чаршија, са аутентичним дућанима и џамијама
(Из фото-архиве књижевника др Миливоја Дошенивића, снимак у пролеће 1973).

Душанов мост на Вардару (из фото-архиве писца др Миливоја Дошенивића, снимак 1973)

ВОЈНИЧКИ ДАНИ – У СОНЕТНОМ ВЕНЦУ
„ВОЈНИКОВ СПОМЕНАР“

Др Миливоје Дошенивић, књижевник, песник и романиста

ИЗВОД ИЗ БИОГРАФИЈЕ АУТОРА КЊИГЕ

Аутор књиге, др **Миливоје Дошениовић**, рођен је 20. маја 1950. године у месту Нова Гајдобра (у Бачкој, Војводина, Република Србија). Основну школу завршио је у родном завичају, а у Новом Саду Средњу саобраћајну школу 5. степена (на смеру инструктор вожње - специјалиста друмског саобраћаја), са одличним успехом.

Дипломирао је на Вишој школи за спортске тренере у Београду VI-1 степен, на студијском смеру за борилачке спортове (карате), са просечном оценом 9,40 и оценом дипломског испита 10 (први је дипломирао у својој класи), као редовни студент прве генерације, са темом дипломског рада: **„Карате у практичној примени, са корелацијама џудо и цију-џицу“**. Дипломирани је виши спортски тренер каратеа, мајстор је каратеа црног појаса 3. ДАН-а (Sensei-Shotokan), мајстор је цију-џицу црног појаса 4. ДАН-а (Jondan). Борилачким спортовима почео је да се бави у јудо клубу “Славија из Новог Сада (1968), а каратеом у новосадском КК „Војводина (1971).

Дипломирао је на Факултету за менаџмент у Новом Саду (смер за медије) VII-1 степен, са просечном оценом 9,54 и оценом дипломског испита (10), са темом дипломског рада: **“Интегрални приступ у реализацији издавачког пројекта, технолошком нишом до књиге бестселера”** пред комисијом: *проф. др Милица Андевски* (Катедра за педагогију Филозофског факултета у Новом Саду), *проф. др Жељко Вучковић* (Катедра за медије Ф@М) и *проф. др Иштван Черничек*, ментор (Катедра за реинжењеринг Факултета за менаџмент). Добитник је и званичног признања најбољег студента прве генерације Факултета за менаџмент у Новом Саду. Дипломирани је менаџер-продуцент за медије VII-1 степена.

Магистрирао је на Универзитету Привредна Академија (*ректор проф. др Славко Царић*), на Факултету за менаџмент у Новом Саду (на смеру за медије), пред комисијом: *проф. др Милица Андевски* (шеф Катедре за педагогију Филозофског факултета у Новом Саду), *проф. др Зоран Ловрековић*, ментор (Катедра за информатику Ф@М), и *проф. др Ратко Дунђеровић* (Катедра за психологију Ф@М). Одбранио је магистарску тезу под насловом: **„Управљање издавачким пројектом у домену спортске литературе”**, завршивши редовне постдипломске студије, са просечном оценом 9,50 и стекавши академско звање магистра наука из области менаџмента у медијима VII-2 степена.

Докторирао је на Универзитету Привредна Академија (*ректор проф. др Маријана Царић*), на Факултету за спорт и туризам у Новом Саду, пред комисијом: *проф. др Драган Коковић* (Катедра за социологију културе Филозофског факултета у Новом Саду), *проф. др Душан Перић*, ментор (Катедра за методологију ТИМС-а у Новом Саду), и *проф. др Златко Ахметовић* (декан Факултета за спорт и туризам у Новом Саду), одбранивши докторску дисертацију под називом: **„Стање издаваштва и ниво коришћења спортске литературе у Републици Србији“**, стекавши научни степен доктора наука за научну област спорт VIII-3 степена.

Са непрекидних 48 година радног стажа у издавачко-књижарској делатности, био је и један од најистакнутијих менаџера у секторима пласмана књиге, радећи предано у најјачим издавачким кућама у Београду, Загребу и Љубљани, па је у периоду од 1976-1988. године био и 12 пута апсолутни шампион некадашње велике државе СФРЈ у екстерном менаџменту књиге (Exterior Book Management), а 12. маја 1989. године, он је основао и прву приватну издавачку кућу у АП Војводини „Domla-Publishing”, са седиштем у Новом Саду, где ради на пословима главног и одговорног уредника и стра-

тегијског продуцента. Издавачка кућа “Domla-publishing” је током 35 година успешног пословања објавила низ значајних дела разних аутора из подручја науке, књижевности, спорта, као и обавештајне криминалистике (два југословенска бестселера), а већина од тих објављених књига је доживела да се штампа између 3 и 19 поновљених издања, за тржиште некадашње државе СФРЈ и данашње Републике Србије.

Др Миливоје Дошеновић, књижевношћу се бави од своје тринаесте године. Почео је објављивати прве радове почетком 1964. године у омладинским листовима: београдском „Кекецу”, сарајевским „Малим новинама”, бачкопаланачким „Недељним новинама”, затим у београдском „ЧИК-у”, „ЗУМ-у”, „Репортеру”, а био је и дописник Радио Београда са подручја Јужнобачког округа. До сада је написао укупно двадесет две књиге (22), које су објављене и штампане у периоду 1997-2024. године:

1. *Госпођо, не љутите се на песника* (књига објављена 1997. године).
2. *Карате кроз издаваштво и књижаство* (есеј, књига објављена 1997. године).
3. *Песници имају кратере у души* (књига збирка песама, објављена 1998. године).
4. *Какво је то море без олуја* (књига збирка песама, објављена 1998. године).
5. *Песничка галерија ликова* (књига збирка песама, објављена 1999. године).
6. *Јесењи човек* (књига збирка песама, објављена 2000. године).
7. *Субјекције и објекције* (књига збирка песама и сонета, објављена 2001. године).
8. *Бескрај на дохвату ока* (збирка хаику поезије, књига објављена 2001. године).
9. *Карате у практичној примени, са корелатима јудо и џу-џицу* (есеј, 2001. године).
10. *Како продати књигу* (савремени реалистички роман, 2001-2022 године, у 3 издања).
11. *Спасење* (књига збирка сонета, 2002, 2013. године у 2 издања).
12. *Изгачане мисли* (књига збирка сонета, 2003. године).
13. *Управљање издавачким пројектом у домену спортске литературе* (књига, 2006. године, 2 издања).
14. *Нова Гајдобра – у равници Бачке* (романсијерска монографија, 2006, 2012, 2021, у 15 издања).
15. *Стање издаваштва и ниво коришћења спортске литературе у Републици Србији* (2007, 2013).
16. *Пегазов лет* (збирка сонетних венаца, књига објављена 2008, 2012, 2024 године).
17. *Збирка песама са рефреном* (књига објављена 2009, 2013. године).
18. *Акустика стиха – антологија одабраних форми* (књига, 2011, 2012. године).
19. *Хенри Форд – његов живот и његово дело* (монографска едисија 2004-2022, у 6 издања).
20. *Велики илустровани лексикон свих спортова* (2007-2023, у допуњених 19 издања).
21. *Никола Тесла – његов живот и његово дело* (романсијерска монографија, 2004-2023, у 13 издања).
22. *Михајло Пупин – његов живот и његово дело* (романс. монографија, 2005-2024, у 11 издања).

Др Миливоје Дошеновић је редовни члан Друштва књижевника Војводине од 2000. године, а редовни је члан научно-културне установе Матица српска из Новог Сада од 1999. године. Објавио је и 40 истраживачких радова из подручја издавачко-књижарског менаџмента и маркетинга, као и пројекте новог и савременог приступа екстерном менаџменту и маркетингу издавачко-књижарске делатности и медија. Бавећи се спортском и издавачком публицистиком, објавио је више књига и о поменим областима. У дугогодишњој комуникацији у штампаним и електронским медијима, дао је већи број интервјуа озбиљнијим листовима и недељницима, као и на радију и ТВ у экс СФРЈ и Србији, у вези са издаваштвом, књижаством, менаџментом, маркетингом, научном облашћу спорта, а организовао је и неколико успешних књижевних вечери и премијерних промоција у знаменитим установама АП Војводине. Добитник је већег броја признања, диплома, захвалница, плакета и награда из издавачко-књижарске делатности, књижевности, библиотечке делатности и спорта. Свира неколико жичаних (трзачких) музичких инструмената. Живи у Новом Саду.